

ده نکته از هزاران!!

-۱-اعزت و سربلندی مسلمان در سایه جهاد و شهادت و مبارزه در راه حق و عدالت است. مرگ شرافت مردانه در این راه حیات ابدی است و زندگی با خاری و خفت تن دادن به زیونی و ذلت مرگ تدریجی است.

-۲-تکلیف یک مسلمان متعدد دقایق از ارزش‌های دینی، دعوت به پاکی و نیکی، امر به معروف و نهی از منکر، اصلاح جامعه و مبارزه با مغافس و منکرات و اخلاقیات است و اگر این فریضه ترک شود، بدان مسلط می‌شوند و سقوط جامعه حتمی است. قیام کربلا برای عمل به همین تکلیف بود.

-۳-شهادت طلبی سلاحی است که هر امتی به آن مسلط شود، شکست ناپذیر می‌گردد. خون بر شمشیر پیروز است و شهیدان راه خدا زندگان همیشه تاریخ و سرمایه‌های الهام بخش جوامند. پس برای عزت یک جامعه باید فرهنگ شهادت طلبی را ترویج کرد.

-۴-فلسفه قیام کربلا احیاء دین و ترویج نماز و گسترش معنویات و مبارزه با منکرات است. پیروان ابا عبدالله علیه السلام با ایمان و عمل و تقوی و جهاد خوش، نشان میدهند که این فلسفه و اشناخته و آن را پذیرفته اند و در راه آن تلاش می‌کنند.

-۵-برای یک مسلمان بالآخر از هر چیز عمل به وظیفه و انجام تکلیف است، هرچه باشد و هرجا باشد، چه با شهادت، چه با ماندن، چه با رفت، چه با فریاد، چه با سکوت، قیام برای خدا شکست ندارد و هر که به وظیفه عمل کند پیروز است، هرچند در ظاهر شکست بخورد.

-۶-مدعیان مسلمانی بسیارند. اما در صحنه امتحان است که مومنان صادق و مدعیان دروغین و منافق شناخته می‌شوند. آنکه در جبهه نبرد حق و باطل به هر بیانه‌ای امام حق را یاری نکنند و خود را کنار بگذارند و به گوشه‌ی راحت و عافیت بخزند، مردود شدگان این امتحانند، هرچند سابقه در خشان ایمانی و انقلابی داشته باشند.

-۷-اگر چهره‌های شاخص و افراد نافذ و مورد توجه جامعه «خواص امت» در لحظه‌های حساس به وظیفه خود عمل نکنند و خود را کنار بگذارند و بی حریت می‌کشانند. «رسالت خواص» بسی سنگین است و تکلیف اگاهان، بسی خطیر و حساس است.

-۸-شیعیان حسین (ع) و پیروان فرهنگ عاشورا، هرگز با دشمنان اسلام و مسلمین سازش نمی‌کنند و عزت و سربلندی خود را به زندگی حیرانه و بردگی ستمکاران و جباران نمی‌فروشنند. جان می‌دهند، ولی دین و ایمان و شرافت را از دست نمی‌دهند.

-۹-عزادرای برای امام حسین (ع) و شهدای کربلا و اهل بیت مظلوم، نشانه همدایی و همراهی و همگانی با حماسه افرینان عاشوراست. زنده نگه داشتن عاشورا، رمز بقای این حماسه جاوید است و سلاح اشک، فریاد مظلومیت بر ضد ظالمان است.

-۱۰-آنکه به حکومت ظالمان و فاسدان تن بدهند و در برای فساد و ظلم و بعدت و تحریف، سکوت و سازش کنند و جان خود را بیش از دین و عزت و شرف، دوست بدارند، ذلت دنیوی و عناد اخروی و خشم خدا و نفرین خلق خدا را برای خود می‌خرند. شعار عاشورائیان «هیهات من الذله» است و مدالشان عزت و آزادگی

روایت‌هایی از ۵۵ مرد در کربلا

مردی که اسم خوبی داشت

سر اسب را که کج کرده بود و بی صدا از فاصله دو سپاه گذشته بود، فکر کرده بود خیلی خوب اگر پیش برود می بخشندش و می گذارند باقیه هفتاد و دونفر بجذبند... وقتی هم گفتند: «خوش آمدی! ای پادشاه، بیانزدیک.» نتوانست. یاد این افتاد که آب را خودش سه روز پیش رویشان بسته. گفت: «سواره می مانم تا کشته شوم.» می خواست چشم تو چشم نشوند.

اصلاً حساب این را نکرده بود که بیاند سرش را بگیرند روی زانو. خونهای بیشانیش را با انگشت پاک کنند. باز دلشان راضی نشود. دستمال خودشان را بینندند دور سرش. در خواب هم نمی دید بهش بگویند: «آزادمود، مادرت چه اسم خوبی رویت گذاشت»

حرbin بیزید ریاحی

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی خراسان شمالی
روابط عمومی معاونت دانشجویی و فرهنگی دانشگاه

قربانیان خواهر خود را قبول کن
کیرم که نیست اکبر تو، طفل ما که هست

این روز در حقیقت روز زینب است... گرچه به نام طفلان او نامیده شود...

... زینب فریاد زد بر سر او که اسمش مهم نیست. گفت نمی‌بینی چه دارند می‌کنند سربازان ات با پسر بیامرد خدا! او - که اسمش مهم نیست - روی اش را کرد آن طرف. داشت گریه می‌کرد. رو که برگرداند، صورتش خیس بود. فریاد برآورد - نمی‌دانم از سر استیصال بود یا از سر خشم - که: منتظر چه ایستاده‌اید؟! تمام کنید کار حسین را ...

او که گریه می‌کرد و اسمش اصلاً مهم نیست، می‌تواند هر کدام از ما باشد: من، تو یا او که آن طرف نشسته و آرام دارد گریه می‌کند. حالاً واقعی تر شد داستان، نه؟!

نخستین شخصیتی که در سوگ آل عبا علیهم السلام جامه سیاه پوشیده است؛ کدام شخصیت می باشد؟

-امام علی علیه السلام

-امام سجاد علیه السلام

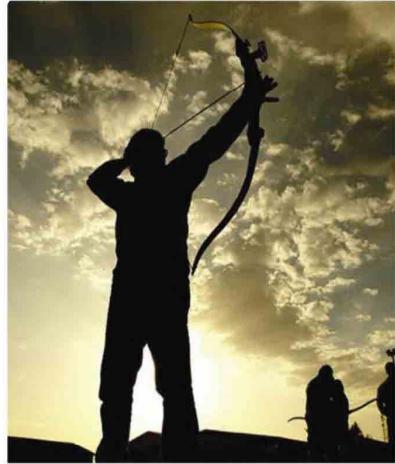
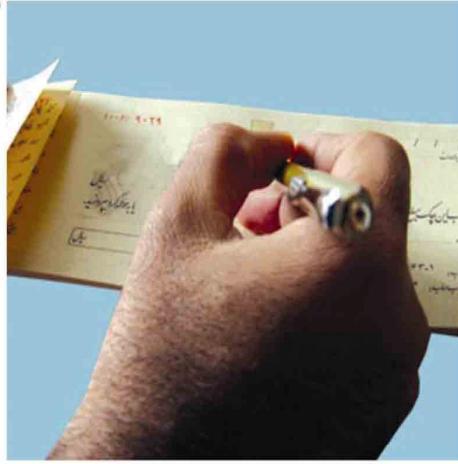
مسابقه پیامگی محرم (۱۴)

۷۳۹۱...۳ شماره پیامگ

امام صادق (ع) می فرمایند:

نژد هر کس که از ما (و مظلومیت ما) باد شود و چشمانش پر از اشک گردد، خداوند

جهه اش را بر آتش دوزخ حرام می کند»

چک

بعضی چکها دو امضا دارند و تا امضای دوم پای چک نباشد،
چک پاس نمی شود. اتفاقاتی که قرار است توی دنیا بیفتند مثل
چکی است که دو امضا داشته باشد، هم باید ما بخواهیم و هم
خدا، و تا و نخواهد، هیچ اتفاقی نخواهد افتاد.

این بود که شب و روز عاشورا، حضرت بر خدا تکیه و تأکید
می کرد و با گفتن این جمله انژی می گرفت.

ما شاء الله

يعنى هر چه خدا خواست همان می شود.

والبته هر چه خدا بخواهد شیرین است.

آنچه آن خسرو کند شیرین بود

وراستی اگر همین حقیقت در زندگی ما وارد شود، چه آرامشی
به ما دست می دهد. یعنی انسان باور کند که هیچ اتفاقی در
زندگی ما نمی افتد و هیچ کس نمی تواند به ما آسیبی برساند،
مگر آنکه خدا بخواهد.

والبته اگر خدا بخواهد، مایه سود و سعادت است.

کمان

دنیا مثل کمان کج است، و این یعنی که ما باید مثل تیر راست
باشیم، و اگر راستی پیشه کنیم، همین کج رفتاری های دنیا می
توانند ما را اوج داده و پرواز دهنند و به هدف بنشانند.

این بود که سیدالشہدا روز عاشورا می فرمود:
صبراً على بلاّتك

خدایا! من بر این بلاها - کج رفتاری های مردم زمانه - صبوری
و شکیبایی می کنم، چون می دانم آخرش پرواز و اوج گرفتن
است.

و این یک فرمول و درس است برای همه ما که هر چه دنیا کج
رفتاری بیشتری با ما داشته باشد، اگر ما صداقت و راستی پیشه
کنیم راحت تر و سریع تر به هدف خواهیم رسید.

عزاداران: همانند مومنان دارای درجات و مراتب مختلف هستند که هر
مرتبه درجه و جایگاه عزادار را در نظام انسانیت و در نزد خداوند و نیز
میزان قرب او را به سیدالشہدا (ع) نشان می دهد. البته تمامی درجات
عزاداری دارای اجر و ثواب الهی است و هر مرتبه خیر و ثوابی را نصبی
عزادار می کند. در سه شب می خواهیم به این مبحث مهم پردازیم
با ما باشید به صرف جرعه ای معرفت....

مرتبه اول عزاداری

در این مرتبه عزادار فقط در قلب خود از مصیبت واردہ بر سیدالشہدا (ع) غمگین و
ناراضی است: بدون اینکه غم و نارضایتی خود را معمولاً بروز دهد. این مرتبه کمترین
درجه عزاداری است: وابیس تراز آن، مرتبه دشمنان حضرت است یعنی مرتبه ای
که شخص به مصیبتهای حسینی اگاه شود و ناراحت نگردد و به آن راضی باشد.
دریاره این گروه در زیارت وارث جنین می خوابیم:
لَعَنَ اللَّهِ أَمَّةُ قَنْطَنْكَ وَلَعَنَ اللَّهِ أَمَّةُ سَمَعَتْ بِذَلِكَ قَرْبَتَيْهِ

خداآوند لعنت امته را که تو را کشته و به تو ظلم کردهند؛ و خداوند لعنت کند
امته را که خبر چنین جنایتی را شنیدند و به آن راضی شدند
(مفاتیح الجنان)

کسانی که در مرتبه اول عزاداری هستند، از هر دین و آیینی که باشند به خاطر اندوه
قلیلی شان برای مصیبت امام حسین (ع) در نزد خداوند از ثواب و پاداشی به تناسب
عقیده شان برخوردار می شوند.

عظمت مقام اهل بیت (علیهم السلام) به قدری است که کوچکترین کاری که برای
آنها صورت گیرد، با پاداش های بزرگی از ناحیه آنها جریان خواهد شد. حال آگر یک
کافر هم خدمتی به آنها کند یادی برای رسانیت نماید، چون شخص کافر
در آخرت اهل نجات نیست، پاداش او را در دنیا به او می دهدند و اگر شخص،
کوچکترین سختی و آمادگی را داشته باشد، چه بسا پاداش اهل بیت (علیهم
السلام) موجب هدایت او نیز می شود.

مرتبه دوم عزاداری

در این مرتبه عزادار غم و نارضایتی خود را به شکل های گوناگون از قبیل گرفتگی
چهره، گرفتن حالت بغض و غریبه (تاباکی)، گریه کردن، پوشیدن لباس عزا، به سینه و
سر زدن و ... بروز می دهد و در این کار گاهی تنها و گاهی به همراه دیگران عزاداری
می کند.

عزادار در این مرتبه نوعی انس و الفت و نیز نوعی کشش و نیاز به آن حضرت پیدا
می کند و همین یافت درونی و نیز انس غریب، اورا وادر می کند که برای آن حضرت
گریه کند و در عزاداری ایشان شرکت کند.

گرایش عزاداران کلیمی، مسیحی و پیروان سایر مذاهب - که برای امام حسین (ع)
گریه می کنند - همچنین احساسی که نسبت به آن حضرت دارند، نشان دهنده این
حقیقت است که حضرت برای آنها یک "غريب آشنا" است.
معمولآ نفوذ این "غريب آشنا" به درون قلب عزادار و ایجاد محبت و شدت گرفتن
آن، رفتنه رفته او را به سوی مرتبه سوم عزاداری می کشاند.
ادامه دارد.....